

Euroscola 2014

Υπάρχουν ορισμένες ευκαιρίες που έρχονται την κατάλληλη στιγμή. Κάποιες ευκαιρίες που είναι εμφατικά ταυτισμένες με πολύχρωμα συναισθήματα και εικόνες, τόσο δυνατά που σε ξεσηκώνουν αυταρχικά από τη μονομέρεια της ρουτίνας σου και σου υπενθυμίζουν πόσο μοιρολατρικά παγιδευμένο έβλεπες τον εαυτό σου. Έτσι απλά! Σε αφυπνίζουν από τη λήθη των προσωπικών σου ευαισθησιών και σου επισημαίνουν πως ματαιόδοξα ιδεαλιστές δεν είναι αυτοί που κουράστηκαν να συμμετέχουν αλλά αυτοί που επιβεβαίωσαν τους φόβους τους.

Για μένα μια τόσο ξεχωριστή και δυνατή εμπειρία ήταν το ταξίδι και η συμμετοχή μου στο πρόγραμμα Euroscola, καθώς είχα την ευκαιρία να γνωρίσω παιδιά με ταυτόσημες εφηβικές αναζητήσεις και προβληματισμούς που, κυρίως, έκαναν το ταξίδι να μοιάζει περισσότερο με σχολική εκδρομή παρά με την επίσημη αποστολή της Ελλάδας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, περνώντας μου έτσι το μήνυμα πως ως νέοι οφείλουμε να πιστεύουμε και να στηρίζουμε τη δική μας δημιουργική διάθεση παρά να αναπαράγουμε την αποστειρωμένη τάση των μεγάλων για συνέπεια και σοβαροφάνεια.

Η πρώτη μέρα κύλησε πανέμορφα! Γνωριστήκαμε όλοι μεταξύ μας, «κολλήσαμε» αμέσως και μοιραστήκαμε τον κοινό ενθουσιασμό να δούμε επιτέλους καινούργια σκηνικά στις βόλτες μας στο Στρασβούργο. Την επόμενη μέρα ήταν η ημερίδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η βασική ιδέα του προγράμματος ήταν να βρεθούν οι Ευρωπαίοι νέοι στη θέση των Ευρωπαίων βουλευτών και να γνωρίσουν από κοντά τον τρόπο λειτουργίας του Ευρωκοινοβουλίου. Αρχικά, αφού μαζευτήκαμε όλοι στην κεντρική αίθουσα του Κοινοβουλίου, παρουσιάστηκε η αποστολή της κάθε χώρας κατά σειρά με ένα σύντομο λόγο κάποιων παιδιών της αποστολής. Ύστερα, είχαμε τη δυνατότητα να θέσουμε ερωτήσεις σχετικά με τη λειτουργία του Κοινοβουλίου ή το θεσμό της Ε.Ε. Έπειτα, χωριστήκαμε σε επιτροπές, η κάθε μία από τις οποίες είχε να ασχοληθεί με ένα συγκεκριμένο θέμα (βλ. περιβάλλον, σπατάλη τροφίμων, ευρωπαϊκό όραμα, ΜΜΕ, ευρωεκλογές, νέοι και εργασία). Η κάθε ομάδα έπρεπε να συγκεντρώσει τις ιδέες και τις προτάσεις της, τις οποίες θα παρουσίαζαν δύο εκπρόσωποι. Κατά τη διάρκεια του debate της κάθε θεματικής ομάδας, μπορούσαμε να θέσουμε ερωτήσεις ή ενστάσεις σχετικά με τις προτάσεις που είχαν παρουσιαστεί ενώ στην συνέχεια γινόταν voting. Παράλληλα, διεξήχθη το "Eurogame", όπου οι μαθητές έπρεπε να χωριστούν σε τετραμελείς ομάδες, στις οποίες το κάθε μέλος έπρεπε να είναι διαφορετικής εθνικότητας, και να συμπληρώσουν ένα ερωτηματολόγιο με 15 ερωτήσεις σε 15 διαφορετικές ευρωπαϊκές γλώσσες. Οι 4 καλύτερες ομάδες διαγωνίζονταν στον τελικό για το έπαθλο.

Το πρόγραμμα ήταν απόλυτα οργανωμένο και αποτελούσε μια πολύ κοντινή προσομοίωση του θεσμού. Μοναδική εμπειρία για μένα ήταν ότι είχα την ευκαιρία να συμμετέχω σε έναν κοινό προβληματισμό των νέων από όλες τις χώρες, για το κατά πόσο αποφασιστικά συμβάλλει η Ε.Ε στην επίλυση θεμελιωδών προβλημάτων όπως αυτό της σημαντικής όξυνσης των ποσοστών ανεργίας στους νέους, της έλλειψης πληροφόρησης και πολιτικού προσανατολισμού αλλά και την αδυναμία της εκπαίδευσης να γίνει πιο άμεση και βιωματική.

Ο ουσιαστικός επίλογος της ημερίδας, για εμένα, δόθηκε από τη φράση μιας κοπέλας από τη Ρουμανία, που δήλωσε emphaticά πως οι νέοι δεν αποτελούμε το «μέλλον» μιας σύγχρονης Ευρώπης, αλλά «το παρόν», κάνοντάς μας να συνειδητοποιήσουμε τη βαρύτητα της συμμετοχής μας στη διαμόρφωση ενός θεσμού που εκλέγεται άμεσα από τους ευρωπαίους πολίτες και διαθέτει τη δύναμη να διαμορφώσει με τρόπο αποφασιστικό την ευρωπαϊκή επικαιρότητα.

Μαρία Κυπρούλη